

Aziza Shadenova

Looking Sideways: A Guide to Misinterpreting Myself

13.09 — 08.11.25

THE PILL® is delighted to present *Looking Sideways: A Guide to Misinterpreting Myself*, the first solo exhibition in Istanbul and Turkey by British artist Aziza Shadenova, of Kazakh and Uzbek descent. Opening on September 13, 2025, the exhibition coincides with the 18th Istanbul Biennial and follows the artist's recent participation in the 2025 Bukhara Biennial.

Spanning photography, painting, sculpture, video, and installation, Shadenova's multidisciplinary practice draws from Central Asian ecologies and traditions of abstraction, engaging themes of displacement, migration, feminist knowledge transmission, and memory in a rapidly shifting post-Soviet world.

Looking Sideways: A Guide to Misinterpreting Myself unfolds as a choreography of doubles and displacements. Conceived as a series of paired works, the exhibition takes as its starting point the image of a coin: two opposing sides, each inseparable from the other and a third dimension that emerges in movement, through the acts of spinning and turning — a speculative "third side" that comes alive in the space between. This logic of oscillation structures the exhibition, where contrast and repetition become strategies to think beyond binary positions.

In an immersive installation unfolding in a strict palette of black and white, each work finds its counterpoint through movement and shifting perspectives. For Shadenova, black and white are not absolutes but speculative forces, expanding into negative space and shadow projections, multiplying like quantum patterns. In a world where conflict often prompts the claim that "nothing is black and white," she asks what other colors we imagine when we dismiss such starkness. Her recent focus on greys, stripes, and monochromes grows from this question, embracing uncertainty as an active condition rather than a deficiency.

This interrogation of perspective is crystallized in *A Forest (See into the trees)*, a work that rethinks the idiom "not seeing the forest for the trees." For Shadenova, the phrase resonates with both artistic process and lived experience: the pull between obsession with detail and the lure of an imagined "whole." Is the forest anything more than its trees? Does the whole carry a spirit beyond its parts? By isolating forms yet inviting them into collective rhythm, the works stage this paradox, offering no resolution but rather a meditation on perception itself.

Hibernation Nation extends this play of contradictions through the paranja, a garment once worn by women across Central Asia. Vilified and abandoned during the Soviet era in the name of emancipation, the paranja's present-day return is entangled in debates around identity, faith, and agency. Shadenova reimagines it as a sleeping bag stitched from Uzbek and Soviet textiles — two material histories folded into one cocoon. The work resists a singular reading: the cocoon may be

THE PILL®

protective or restrictive, preservative or inert. Like the paired works across the exhibition, it holds open the possibility of multiple, even opposing, interpretations.

Shadenova's practice sits within a lineage of artists who mobilize absurdity and contradiction as tools of resistance. Her assemblages propose art as a space for healing and renegotiation, while also adopting absurdist strategies and pop art to reframe tradition and renegotiate meanings. Yet her gestures are deeply rooted in the cultural landscapes of Central Asia — in ancestral practices such as plaiting, dowries, and food rituals, and in motifs such as arched windows and everyday objects turned into patterns and pillars.

Looking Sideways: A Guide to Misinterpreting Myself ultimately frames uncertainty not as failure, but as method. By embracing misinterpretation, imperfection, and contradiction, Shadenova resists the drive toward clarity and closure. In doing so, she conjures a poetics of becoming — a space where belonging, memory, and identity remain open to reinvention.

Aziza Shadenova proposes a nonlinear understanding of time, conjuring emotional, speculative, and mnemonic worlds shaped by her upbringing, diasporic experience, and a family history entwined with colonial legacies. Her Dadaesque visual language draws from both 20th-century European avant-gardes and contemporary countercultures, employing mirrored images, patterns, repetition, and collage. Motifs reference the evolving landscapes and nomadic practices around the Aral Sea—now under economic and ecological duress—and incorporate ancestral forms of making, including plaits, dowries, and food rituals. Navigating mental dislocation and the psychic residue of migration, her work questions what it means to belong, to remember, and to adapt within and beyond inherited frameworks. Sensitive to past and present forms of invisible female labor, Shadenova works with materials such as textiles, hair, wool, soil, stones, garments, tapestry, painting, and animation. Through humor and strategies of the absurd, her poetic assemblages reveal—and attempt to heal—the psychic and material scars of political and economic violence.

Aziza Shadenova (b.1989) is a British artist of Kazakh and Uzbek descent, living and working in Hastings, UK. After completing a BA in Graphic Design at Central Saint Martins College of Art and Design (2011), she took part in Winter: Poetics & Politics, Central Asian Pavilion, 55th Venice Biennale (Venice, 2013). Shadenova's solo exhibitions include My Cocoon Tightens - Colours Tease, Ainalaiynspace (London, 2022) and Textures of Grieving HOP Projects (Folkestone, 2018). She has participated in institutional group exhibitions such as Recipes for Broken Hearts - Bukhara Biennial, cur. Diana Campbell (Bukhara, 2025); The Pleasure of Misuse, Royal Society of Sculptors (London, 2025); Lining Revealed. A Journey Through Folk Wisdom and Contemporary Vision, Mill6CHAT Centre for Heritage Arts & Textile (Hong Kong, 2025); I Swear I Saw That, cur. Sara Raza, Mathaf Museum of Modern Art (Doha, 2024); How to Hold Your Breath - 9th Asian Art Biennial, (Taichung, 2024); Thinking Historically in the Present, cur. Okwui Enwezor and Hoor Al Qasimi, Sharjah Biennial 15 (Sharjah, 2023) and New Mythologies of Central Asia, Sapar Contemporary (New York, 2020). Shadenova's works are held in private and public collections worldwide: LACMA, Los Angeles; Moving Image London, UK; ABR, Almaty, Kazakhstan; National Museum of Kazakhstan, Astana, Kazakhstan.

Aziza Shadenova

Looking Sideways: A Guide to Misinterpreting Myself

13.09 — 08.11.25

T H E P I L L®, Kazak ve Özbek kökenli Britanyalı sanatçı Aziza Shadenova'nın İstanbul'daki ve Türkiye'deki ilk kişisel sergisi *Yan Bakmak: Kendimi Yanlış Yorumlama Rehberi*'ni sunmaktan mutluluk duyar. 13 Eylül 2025'te açılacak olan sergi, 18. İstanbul Bienali ile paralel olarak gerçekleşiyor ve sanatçının 2025 Buhara Bienali katılımını takiben izleyiciyle buluşuyor.

Shadenova'nın fotoğraf, resim, heykel, video ve yerleştirme gibi disiplinleri kapsayan çok yönlü pratiği, Orta Asya ekolojileri ve soyutlama geleneklerinden beslenir. Çalışmaları, özellikle Sovyet sonrası kültürel çalkantıların merceğinden, hızla değişen bir dünyada yerinden edilme, göç, hafıza ve feminist bilgi aktarım biçimleriyle ilgilenir.

Yan Bakmak: Kendimi Yanlış Yorumlama Rehberi, ikilemeler ve yer değiştirmelerden oluşan bir koreografi olarak ortaya çıkıyor. Bir dizi eşleştirilmiş eserden oluşan sergi, hareket halindeki bir madalyonun görüntüsünü çıkış noktası olarak alır: birbirinden ayıramayan iki karşıt yüz ve dönme ve çevirme hareketleriyle ortaya çıkan üçüncü bir boyut — aradaki boşlukta canlanan spekülasyon bir "üçüncü yüz". Bu titreşim, serginin yapısını oluşturur ve kontrast ve tekrarlama, ikili konumların ötesinde düşünmek için stratejiler haline gelir.

Siyah ve beyaz bir renk paletinde kurgulanmış sarmalayıcı yerleştirmede, her çalışma hareket ve değişen perspektifler aracılığıyla kendi karşıtını bulur. Shadenova için siyah ve beyaz mutlak değerler değil, negatif alan ve gölge yansımaları ile yayılan, kuantum örüntüleri gibi çoğalan spekülasyon güçlerdir. Çatışmaların sıklıkla "hiçbir şey siyah ve beyaz değildir" iddiasını ortaya çıkardığı bir dünyada, Shadenova bu keskinliği reddettiğimizde başka hangi renkleri hayal ettiğimizi sorar, ve belirsizliği bir eksiklikten ziyade etkin bir koşul olarak kabul eder.

Bu perspektif sorgulaması, "ağaçlara bakmaktan ormanı görememek" deyimini yeniden ele alan *A Forest (See into the trees)* adlı çalışmada somutlaşıyor. Shadenova için bu deyim, hem sanatsal süreç hem de yaşanmış deneyimlerle örtüşüyor: detaylara olan takıntı ile hayal edilen "bütün"ün cazibesi arasındaki çekişme içinde orman, onu oluşturan ağaçlardan daha fazlası mıdır? Bütün, parçalarının ötesinde bir ruh taşıyor mı? Formları birbirinden ayırıştırırken kolektif bir ritme davet eden çalışmalar, bu paradoksu sahneye taşıyor ve bir çözüm sunmak yerine algının kendisi üzerine bir meditasyon sunuyor.

Hibernation Nation, bir zamanlar Orta Asya'da kadınlar tarafından giyilen bir giysi olan paranca aracılığıyla bu çelişkiler oyununu genişletiyor. Sovyet döneminde özgürleşme adına karalanıp terk edilen paranca'nın günümüzdeki geri dönüşü, kimlik, inanç ve faillik etrafındaki tartışmalarla iç içe geçmiştir. Shadenova, onu Özbek ve Sovyet tekstillerinden dikilmiş bir uyku tulumu olarak yeniden hayal ediyor — iki maddesel tarih tek bir kozaya katlanıyor. Çalışma tekil bir okumaya direnir: koza

THE PILL®

koruyucu ya da kısıtlayıcı, yalıtkan ya da atıl olabilir. Sergideki ikili çalışmalar gibi, bu çalışma da çoklu, hatta zıt yorumlara açık bir olasılık barındırıyor.

Shadenova'nın pratiği, absürdü ve çelişkiyi direniş araçları olarak kullanan sanatçıların geleneği içinde yer alır. Asamblajları, sanatı iyileşme ve yeniden müzakere için bir alan olarak önerirken, aynı zamanda absürt stratejiler, sürrealist yöntemler ve pop art'ı benimseyerek geleneği yeniden çerçevelendirir ve anlamları yeniden müzakere eder. Sanatçının jestleri, Orta Asya'nın kültürel manzaralarından, kadim pratiklerinden ve dönüştürülmüş gündelik nesnelerden yola çıkan motiflerden esin alır.

Yan Bakmak: Kendimi Yanlış Yorumlama Rehberi, belirsizliği bir başarısızlık olarak değil, bir yöntem olarak ele alıyor. Shadenova, yanlış yorumlamayı, kusurları ve çelişkileri kucaklayarak, netlik ve kesinliğe direniyor. Bunu yaparken, aidiyet, hafıza ve kimliğin yeniden keşfedilmeye açık olduğu bir alan olara, oluşumun şiirini yaratıyor.

Shadenova, çocukluğu, diasporik deneyimi ve sömürgeci miraslarla iç içe geçmiş aile geçmişiyle şekillenen duygusal, spekülatif ve anımsatıcı dünyaları çağrıştıran, doğrusal olmayan bir zaman anlayışı önerir. Dadaist görsel dili, 20. yüzyıl Avrupa avangardı ile günümüz karşı kültürlerinden beslenir; aynalanmış imgeler, örüntüler, tekrar ve kolaj tekniklerini kullanır. Motifler, şu anda ekonomik ve ekolojik baskı altında olan Aral Denizi çevresindeki değişen manzaralara ve göçebe pratiklere atıfta bulunur; saç örgüsü, çeyiz ve yemek ritüelleri gibi kadim üretim biçimlerini içselleştirir. Sanatçı, göçün yarattığı zihinsel kopuşlar ve uyumsuzluklar aracılığıyla aidiyet, hatırlama ve kültürel çerçeveler içinde ya da ötesinde evrilmenin ne anlama geldiğini sorgular. Kadın emeğinin geçmişte ve bugün görünmez kılınmış biçimlerine duyarlılıkla yaklaşan Shadenova, malzeme seçiminde tekstil, saç, yün, toprak ve taşların yanı sıra giysiler, duvar halıları, resim ve animasyon gibi üretim araçlarına başvurur. Mizah ve absürd stratejileriyle, şiirsel yerleştirmeleri politik ve ekonomik şiddetin yarattığı ruhsal ve maddi izleri görünür kılmayı ve iyileştirmeyi amaçlar.

Aziza Shadenova (d. 1989), Kazak ve Özbek kökenli Britanyalı bir sanatçıdır; İngiltere'nin Hastings kentinde yaşamını ve çalışmalarını sürdürmektedir. Central Saint Martins College of Art and Design'da Grafik Tasarım lisansını (2011) tamamladıktan sonra 55.ci Venedik Bienali'nde (2013) Orta Asya Pavyonu'nda yer almıştır. Kişisel sergileri arasında "My Cocoon Tightens – Colours Tease" (Ainalaiynspace, Londra, 2022) ve "Textures of Grieving" (HOP Projects, Folkestone, 2018) bulunur. Grup sergileri arasında "Recipes for Broken Hearts – Buhara Bienali", küratör: Diana Campbell (Buhara, 2025); "The Pleasure of Misuse", Royal Society of Sculptors (Londra, 2025); "Lining Revealed: A Journey Through Folk Wisdom and Contemporary Vision", Mill6CHAT Centre for Heritage Arts & Textile (Hong Kong, 2025); "I Swear I Saw That", küratör: Sara Raza, Mathaf Museum of Modern Art (Doha, 2024); "How to Hold Your Breath – 9. Asya Sanat Bienali" (Taichung, 2024); "Thinking Historically in the Present", küratör: Okwui Enwezor ve Hoor Al Qasimi, Sharjah Bienali 15 (Sharjah, 2023) ve "New Mythologies of Central Asia", Sapar Contemporary (New York, 2020) öne çıkar. Eserleri, uluslararası özel ve kamusal koleksiyonlarda yer alır: LACMA (Los Angeles), Moving Image (Londra), ABR (Almatı, Kazakistan), Kazakistan Ulusal Müzesi (Astana, Kazakistan).